„Věru, že jsi se mne zeptal na obrovskou věc, která je lehká pro toho, pro koho ji Bůh učiní snadnou

Mu‘ádz Ibn Džabal (ať je s ním Bůh spokojen) vyprávěl: Řekl jsem: Posle Boží, řekni mi nějaký čin, na základě, kterého vstoupím do ráje a vzdálím se od ohně. A on odpověděl: „Věru, že jsi se mne zeptal na obrovskou věc, která je lehká pro toho, pro koho ji Bůh učiní snadnou. Uctívej jediného Boha a nic k Němu nepřidružuj, dodržuj modlitbu, dávej almužnu, posti se v ramadánu a vykonej velkou pouť ke Ka‘abě.” A potom řekl: „Nemám ti ukázat brány všeho dobra? Půst je ochranou, almužna uhasí hřích, stejně jako voda uhasí oheň, a modlitba člověka uprostřed noci,” a pak recitoval: {Boky jejich se lůžkům vyhýbají} až k: {za skutky jejich}. Poté řekl: „Nemám ti říct o hlavě věci, jejím podpěrném sloupu a vrcholu jejího hrbu?” Řekl jsem: Ano, Posle Boží. Řekl: „Hlavou věci je islám, jeho podpěrným sloupem je modlitba a jeho vrcholem hrbu je džihád.” A poté řekl: „Nemám ti říct o tom, co všechno toto činí dokonalým?" Řekl jsem: Ano, Proroku Boží. A on uchopil jazyk a řekl: „Zdrž se tohoto.” Řekl jsem: Proroku Boží, budeme se zodpovídat za vše, co řekneme? A on řekl: „Aby o tebe tvá matka přišla Mu‘ádzi! Budou snad lidé svrženi na svých obličejích - nebo řekl: nosech - do ohně za něco jiného než za to, co si vysloužily jejich jazyky?”

[Správný(Sahíh)] [Zaznamenal ho At-Thirmidhí]

Mu‘ádz (ať je s ním Bůh spokojen) vyprávěl: Byl jsem s Prorokem (ať mu Bůh žehná a dá mír) na cestách a jeden den jsem byl blízko něj, když jsme šli, a řekl jsem: Posle Boží, řekni mi nějaký čin, na základě, kterého vstoupím do ráje a vzdálím se od ohně. A on řekl: Věru, že jsi se mne zeptal na obrovský skutek ke konání, který je lehký pro toho, pro koho ho Bůh učiní snadným, vykonej všechny povinnosti islámu: První: uctívej jediného Boha a nic k němu nepřidružuj. Druhý: dodržuj pět povinných modliteb za den a noc: fadžr, zuhr, asr, maghrib a iša, s jejich podmínkami, pilíři a povinnostmi. Třetí: dávej povinnou almužnu, což je povinné uctívání pro každý majetek, který dosáhl určité jasně dané hranice v islámu, a která se dává těm, kteří na ni mají právo. Čtvrtý: posti se v ramadánu, což je zdržení se jídla, pití a dalších věcí, které ruší půst, s úmyslem uctívání, od úsvitu do západu slunce. Pátý: vykonej velkou pouť do Mekky kvůli vykonání náboženských rituálů jako uctívání Boha. Poté Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) řekl: Mám ti říct o cestě, která vede ke dveřím všeho dobra? To je následování povinných věcí věcmi doporučenými: Za prvé: doporučený půst. Ten zabraňuje upadnutí do hříchů, a to tak, že snižuje touhu a sílu. Za druhé: doporučená almužna, ta uhasí hřích po jeho spáchání a odstraní ho a smaže jeho následky. Za třetí: noční modlitba v poslední třetině noci, a pak Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír přečetl slova Boží: {Boky jejich se lůžkům vyhýbají, neboť oni Pána svého z bázně i z touhy vzývají, a z toho, co jsme jim uštědřili, rozdávají. Žádná duše neví, co z radostí skryto je pro ně}, tj. v ráji, {odměnou za skutky jejich.} A pak Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) řekl: Nemám ti říct o základu náboženství? A jeho podpěrném sloupu, který ho podepírá? A vrcholu jeho hrbu? Mu‘ádz (ať

je s ním Bůh spokojen) řekl: Ano, Posle Boží. A Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) řekl: Hlavou věci je islám, což jsou dvě vyznání víry, a ta jsou pro člověka základem náboženství. A jeho pilířem je modlitba, protože není islám bez modlitby, stejně jako není dům bez pilíře, a ten, kdo se modlí, posiluje svoji víru. A vrcholem jeho hrbu, jeho vyvýšením, je džihád a vyvinutí úsilí v boji proti nepřátelům islámu, aby slovo Boží mělo navrch. A poté Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) řekl: Nemám ti říci o nejlepším a nejdokonalejším provedení toho, co bylo uvedeno? A pak Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) uchopil svůj jazyk a řekl: Zadrž toto a nemluv o tom, co se tě netýká. A Mu'ádz řekl: Bude nás náš Pán soudit a trestat za všechno, co řekneme? A Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) řekl: Aby o tebe tvá matka přišla! A tato slova nejsou prosbou proti němu, ale tato slova Arabové běžně říkali, aby upozornili na něco důležitého, aby na to dal člověk pozor a vnímal to. A pak řekl: Nebudou snad lidé vhozeni a svrženi svými obličeji do ohně právě za to, co si jejich jazyky zasloužily, kvůli nevíře, nadávkám, urážkám, pomluvám, lžím atd.

http://www.sunnah.global/hadeeth/cs/show/66530